

חיי שרה

גליון מס' 432
כ"ה חשוון תשפ"ג

מחיה מתים במאמרו

הרב אפרים שרבני שליט"א

העניין טעון גיבוש • נא לא לקרוא בשעות התפילה

שנה באיזמיר שבטורקיה. הוא היה דיין גדול ודרשן בעירו. הוא חיבר ספר ששמו "מעיל צדקה" על הלכות צדקה, ובסוף הספר הוא כותב "ישנה נדיבות, קלה במעשה וגדולה בשכר" – יש סוג מסויים של צדקה שהיא קלה מאוד ומשלמים עליה בשמיים שפע גדול, והיא הנדיבות בדיבור, הנדיבות במאור בפנים. אל תזלוזלו בזה הוא כותב, זה שווה את כל הספר.

"שעיי ריבוי הדברים, מכניס אדם ממיתה לחיים" – אתה חושבים שזה בהקצנה? זה לא בהקצנה! מילים נותנות חיים, פנים מאירות נותנות חיים. אני רוצה שתאמינו בזה ברמ"ח אברים. שם מסביר הרב שמי שיש לו צער גדול, פעמים שהוא קרוב לאבד את עצמו לדעת – יש אנשים שאין להם כלום בעולם, שלא הולך להם, שמרגישים בידות. מישהו אמר לי, עם כל החברים שאתה רואה שיש לי, אני לא יודע אם יש מישהו בעולם שבאמת אני מעניין אותו. זה עצוב.

וממשיך הרב "ובדברי פיוסים חוזר בו ממחשבתו הרעה אשר חשב" – בגלל כמה מילים חמות שיוצאות מלב אכפתי, לפתע יש לו בשביל מה לחיות.

ומספר השם הרב – היה לי מעשה עם מישהו שהיה בצער בגלל החובות שלו ודיברתי על לבו, ולאחר כמה ימים הוא סיפר לי שבאותו הלילה הוא כיוון להתאבד – הרב הציל לו את החיים, למרות שהוא לא שילם לו את החובות, הוא רק שמע אותו.

רבתי, אני לא צריך להביא ראיות לרב מעיל צדקה, אך על בשרי ראיתי את התמונות האלו. באחת מהלילות, הגעתי לבית מאוד מאוחר. מישהו התקשר ושאל "אני יכול לדבר איתך?". האמת שמהעיפות לא היה לי כוח בפה לדבר, אך הרגשתי שהאיש באמת במצוקה. שמעתי אותו במשך שלוש שעות, שלוש שעות של צער, של דמעות.

השתדלתי באמת להיות איתו, הוא נכנס לי עמוק ללב. אחרי שקצת הרגעתי אותו וחיזקתי אותו כמה שיכולתי, הוא הרגיש פתוח איתי ואמר לי "אני יכול להראות לך משהו?", הוא הזיז את הכרית, מאחורי הכרית שכב לו חבל תלייה. אחזה אותי צמרמורת. הייתי בהלם כמה רגעים. "לפני שבאת ישבתי לקרוא את ההוראות איך מתאבדים בצורה הכי מהירה והכי פחות כואבת", הוא התחיל לדמוע "תודה רבה לך שענית לי לטלפון". היום הוא חי רק בגלל מילים. רק בגלל הקשבה. רק בגלל תשומת לב.

אנשים חושבים פעמיים אם לשמוע צרות של אנשים, גם אם הוא לא יתאבד, עכשיו הוא סובל, תהיה לו לכתף, תשא איתו. **אם תהיה לך הסבלנות לשמוע אנשים – גם לקב"ה תהיה סבלנות לשמוע אותך.** אתה תציל

המשך שיחת הרב בעמ' 3

הגמרא במסכת חולין מספרת על רבי פנחס בן יאיר חמיו של רשב"י, שהיה בדרך לפדיון שבויים ורצה לעבור נהר ששמו גינאי, הנהר היה נהר שוטף, כמובן שלרב לא הייתה סירה ולא משוטים. חז"ל מספרים, שר' פנחס התבונן בנהר ואמר "אם אי אתה חולק גוזרני עליך שלא יעברו בך מים לעולם" – אם לא תהיה כאן כעת דרך לעבור אני מייבש אותך, האפוך את המקום הזה לכביש. ומיד הנהר נפתח לשניים.

אחרי משה רבינו היה עוד מישהו שהצליח לקרוע את הים. אמנם המעשה לא הסתיים שם, לדעתי הוא רק התחיל. התלמוד הירושלמי (דמאי א, א) הביא את המשך המעשה, שלאחר שעבר ר' פנחס בן יאיר והמים שבו למקומם, גם תלמידיו בקשו לעבור לאחר שראו את כוחו הגדול של רבם.

צחק להם הרב, כשהוא עומד בעבר השני של הנהר "אם יש מישהו ממכם שיודע בעצמו שלא ציער או היקל בנפש של יהודי אחד שייכנס למים" – מי שהוא כזה יעבור בשלום, מי שכזה הוא יצליח לקרוע את הנהר, אך אם אתם לא כאלו, אם אתם לא יכולים להבטיח לי שלא ציערתם יהודי, לטובתכם אל תכנסו, כי המים יישטפו אתכם.

אדם שיכול להפוך עולמות זה רק אדם שיודע לעשות טוב לאנשים. שאוהב לעשות טוב לאנשים. אדם שחי את הרגשות של האנשים.

השחקן המרכזי בעולם הזה, זה האיש שחי את הרגש של האנשים. לחיות את הרגש. להיות ער לרגש שלהם.

רשב"י כותב בזוה"ק (ח"ג מו): משפט שנכנס לי כמו חץ ללב. כמו שהעונש על מילה רעה הוא גדול – לשון הרע זה דבר רע, ויש עליו עונש מר, אבל כמו שהעונש על מילה רעה הוא גדול, כך גודל העונש על מילה טובה שאדם היה יכול לומר ולא אמר.

יכולת להגיד לו איזה יופי, הבן שלך קרא בתורה כל כך יפה, יכולת להגיד לו ברוך הבא, זכינו שאתה כאן, איך התפללת יפה, למה דווקא כאן אתה נהפך לאיש קמצן? לאיש סגור? למה כאן אתה חסכן? יכולת להפוך אותו ברגע אחד לאיש מאושר, ובחינם! הוא היה הולך לבית עם הרגשה כל כך נפלאה. אומר רשב"י על זה שמנעת ממנו נחת כזו גדולה, על זה שמנעת ממנו כמה שעות של הרגשה טובה, על זה כועסים בשמיים, כי לך זה לא עולה, והוא ברגע יכול היה להפוך למאושר.

לכן מצורע שדיבר לשון הרע היה צריך להביא שתי ציפורים לקרבן, ולמה שתיים? ציפור אחת על המילה הרעה שאמר, ואחת על המלה הטובה שיכול היה לומר ולא אמר.

ר' אליהו הכהן בעל ה"שבט מוסר", היה חי לפני שלוש מאות

זמני השבת ירושלים

הדלקת נרות	לנוהגים 40 דק'
16:04	16:24
ציאת השבת	ציאת השבת (ר"ת)
17:48	17:14

ללא עלות

מיטב השיעורים מכל הזמנים
של הרב אפרים שרבני שליט"א

גשם
שיעורים נבחרים!

להזמנות חייגו: 055-677764 (חיים)

חתונה עוברת, לאחר כמה שעות מה שנשאר...

על כן חייבים כל זוג, לעבור הדרכה יסודית לקראת החיים החדשים והמשותפים. שאם לא יעשו כן, עלולים לגרום עוגמת נפש רבה לעצמם ולזולתם. ונתקלתי בלא מעט בעלים וחלקם אפילו נשואים מספר שנים, שאמרו שאילו הייתה להם הדרכה כמו שצריך לפני החתונה, הכל היה נראה אחרת: "אילו מישהו היה מסביר לי מה זה שנה ראשונה של נישואין", "אילו מישהו היה אומר לי מה זה 'הריון' של אשה, ומסביר לי שבתקופה זו, היא לא היא", "אילו מישהו היה מסביר לי מה זו אשה וכמה היא שונה ממני...", "אם היה מי שיגיד לי את המילים האלה, כמה צער היה חוסך לי!", "אם היו אומרים לי על בעלי, שמאחורי כל הקשיחות שלו, מסתתר לו 'ילד' שצריך הרבה חום ועידוד... היה לי הרבה יותר קל!", "אילו הייתי מבין מהו התרגום הפשוט של דברי האשה באומרה 'לא אכפת לך ממני...' לאילו מילים היא מצפה לשמוע ברגעים אלו [שבדרך כלל פירושם הוא 'הרבה זמן לא שמעתי מילה טובה ממך...'] 'והרבה זמן לא אמרת לי שאתה אוהב אותי...!'", ועוד כהנה וכהנה.

ולמרבה הצער, רואים זוגות צעירים רבים משקיעים בחתונה, משקיעים אלפי שקלים על צלם ו'בופה', אך שמגיעים לעניין ההדרכה, פתאום אין זמן, או שנהיה להם יקר, פתאום נעשים מחושבים, ומקמצים היכן שלא צריך. ואף אם ההדרכה היא בחינם, אינם מצליחים למצוא את הזמן בתוך כל ההכנות הצפופות של החתונה, וכמה חבל שדברים החולפים וכלים לאחר כמה שעות יקרים להם, אולם בדבר שילוה אותם כל חייהם, הם מנסים לחסוך ואינם מייחסים את החשיבות המתאימה לענין זה... ושלא נדבר על אותם זוגות שלא רואים בכך שום חשיבות, ובטוחים שהם כבר יודעים הכל, עד שהמציאות טפחה על פניהם. הדברים אמורים אף לגבי אברכים, בני תורה, שלא זכו ליתן את הדעת וללמוד נושא חשוב זה בהרחבה, וכל שכן לגבי אנשים בעלי כישרון והשכלה אחרים, שבשל כך רואים עצמם פטורים מחובת הלימוד וההבנה, מהי 'אשה' ומהם חיי הנישואין וטעות גדולה בידם. ועלינו לדעת – אין זה משנה אם עברו הדרכה מפורטת ומקיפה קודם החתונה ואם לאו, בזאת זה לא נגמר, אלא עלינו להמשיך ללמוד את ה'מקצוע' המסובך הזה שנקרא 'שלוש בתי' [ואדרבה, פעמים דווקא אחרי הנישואין שחווים את הדברים 'בשטח' צריך יותר לימוד, מה שאין כן קודם לכן, שמתקשים להבין את הסיטואציות המדוברות]. וברוך ה', יש כיום שיעורים רבים בנושא זה, וכן יכול אדם ללמוד מאדם ירא שמיים המלומד בתחום, ואם אי אפשר לו מאיזו סיבה שהיא, ישנם ספרים רבים העוסקים בתחום זה, וכל אשר בכוחו לעשות יעשה, וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים.

ה'קברניט' של הבית היהודי! | חלק א

שאלה: שלום וברכה, אני נשוי כבר 3 שנים, אני משתדל מאד להיות בעל טוב ולכבד את אשתי. קשה לי קצת להסביר את הבעיה שלי, אך אנסה לעשות זאת ובתקווה שהיא תובן היטב. אני מרגיש שאשתי אינה מרוצה ממני – בלשון המעטה – ואיני מבין מהי בדיוק הטענה שיש לה עלי, האמת היא, שהיא בעצמה לא יודעת להסביר, היא רק טוענת עלי טענות כמו: 'אתה לא יוזם...', 'אתה לא מעורב מספיק...', 'לא אכפת לך ממני/אתה לא אוהב אותי...' (דבר שאינו נכון כלל), 'אני רוצה שתיקח החלטות...' וכן טענות כיוצא באלה. אך איני מבין בדיוק שורש הבעיה שיש לה איתי. אני מבין שחסר לי משהו, ושיש אצלי איזושהי בעיה, אך איני מצליח להבין מהי. רציני לשאול את דעתכם בעניין.

לא רוע לב, ולא מידות מושחתות, דבר אחד – חוסר הדרכה!

שלום וברכה צדיק. האמת, שלא מעט פעמים נשאלתי שאלות דומות לזו שאתה שואל, כאשר המכנה המשותף לכולן שמבין השורות אפשר להבין, שהשואלים לא קיבלו הדרכה מספקת קודם חתונתם [ואיני מדבר על מפגשים בודדים להסבר הלכות טהרת המשפחה, שבהחלט אינם מספיקים], ונכנסו לבנות את ביתם ללא הרבה ידע וניסיון, ובלא הכרת נפשה של האישה (עכ"פ כל הצורך), ובלא הכרת תפקידיו של ראש המשפחה, הלוא הוא הבעל. ומה שמעיד על כך כאן בשאלתנו, הוא עצם העובדה שאינך יודע כלל מה היא רוצה ממך [ואילו הטענות שלה 'צועקות' בדיוק מהו רצונה ממך – וכמו שנבאר בהמשך], ומחוסר הדרכה זה, מתחילות אין סוף בעיות. ולכן קודם שנענה לגופו של עניין, לתועלת הקוראים היקרים וגם עבורך [אף שאת הנעשה אי אפשר להשיב, עדיין אינו מאוחר כמו שנבאר בס"ד], אני רוצה לומר מילה בנושא זה של הדרכה קודם הנישואין [והדברים שייכים במידה שווה אף לאישה].

ישנה טעות בקרב רבים, האומרת שאדם יכול 'לנחות' לחיי נישואין ללא הכנה, ללא עמל ולחיות באושר... עלינו לדעת! כל דבר צריך לימוד. אין מקצוע שאינו דורש מספר שנות לימוד. על אחת כמה וכמה – הקמת בית יהודי, שהיא מהמלאכות הקשות ביותר. כותב רבי משה שטרן זצ"ל: "בכל המקצועות שבעולם צריך לימוד והכנה, חוץ ממקצוע אחד שאין צריך לו שום הכנה ושום לימוד קודם, וזהו הסבלות. סבלות אינה דורשת ידע וכישורים. כל מי שיש לו כוח – יכול לעבוד במקצוע זה" ('בית ומנוחה'). על כל גבר ואישה לדעת, שחיי נישואין אינם חיי סבלות. חיי נישואין צריכים הכנה מרובה ולימוד. ורבים הזוגות שהגיעו לבעיות קשות בשלום הבית עד כדי פירוק המשפחה, ולא משום רוע ליבם, ולא משום מידותיהם המושחתות, אלא משום סיבה אחת – חוסר הדרכה! הם יכלו כל כך לחיות באושר אילו היו מבינים קצת מהי אשה, אילו היו מבינים שהיא אינה כמו החבר הטוב, אלא נפשה שונה בתכלית ממני וזה מצריך התנהגות אחרת וזהירות יתרה.

אשתך רוצה שתתפוס פיקוד!

ועכשיו נחזור לשאלתנו, 'מהי הבעיה שלך בתור בעל?', ו'מהיכן נובעות הטענות של האשה עליך'. הנתונים מצביעים על בעיה אחת – אשתך רוצה שיתפוס פיקוד! היא רוצה שתנהיג אותה! זהו צורך נפשי בסיסי של כל אשה ולא משנה מי היא. ור' שלמה וולבה זצ"ל ניסח זאת בצורה הכי טובה שאפשר: "כל אשה רוצה שבעלה יהיה הקובע בענייני הבית וינהיג את הבית, ואפילו תהיה האשה ברמה גבוהה ובעלת השכלה אף על פי כן מטבעה היא רוצה להישען על בעלה ולראותו כמנהיג בחייה" – ישנו צורך נפשי עמוק שטבע הבורא באשה, בו היא רוצה שהבעל יקבע הנהגות, יציב גבולות, יתמוך ויוביל, יהיה לה למשענת, ייקח החלטות, ויכוון אותה בחייה ועוד... מדוע זה כך? התשובה היא: ככה! כך השם רצה! וכך בנויה נפש האשה, וללא זה, יהיה לה קשה מאד להצליח למצוא אושר בנישואין. לכן בשבוע הבא, נשתדל בסיעתא דשמיא, לבדוק ולברר מהן תכונותיו של 'רב החובל' של הבית היהודי, נעמוד על טעויות נפוצות, וננסה יחד לעצב את דמותו ואישיותו של מנהיג אמיתי ע"פ התורה הקדושה. שבת שלום ומבורך! שמעון שורתי.

לנצל כל רגע בחיים

מובא

במדרש (אס"ר א, ח), ר' עקיבא היה יושב ודורש ונתנמנום התלמידים, חפץ היה ר' עקיבא לעוררם, אמר: "מה זכתה אסתר למלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה? אלא כך אמר הקב"ה, תבוא אסתר בתה של שרה שחייתה 127 שנה ותמלוך על 127 מדינות".

ושואל בעל ה"שפת אמת", הכיצד ביקש ר' עקיבא לעורר את הציבור עם דרשה כה מעורפלת, וכי רק בגלל שכאן וכאן מדובר במספר זהה הם צריכים להתעורר? ותירץ ה"שפת אמת": שמשווא מהותי עומד מאחורי המספרים הזהים הללו, שלפי חישוב זה יוצא שעבור כל שנת חיים של שרה זכתה אסתר למלוך על אחת המדינות, ואם נמשיך ונחשב נמצא כי בגין שבע מחיי שרה זכתה אסתר למלוך על עיר גדולה, וכל שעת חיים זיכתה אותה לפחות בכפר שלם, אומר השפת אמת, זאת ביקש ר' עקיבא להחדיר לתלמידים אם כל רגע בחיי האדם הוא יכול לפעול כל כך רבות, מה מקום לישון? מה מקום להתנמנם?

וכותב האדמו"ר מקלויבורג מה הטעם שהמדרש לא כתב ששרה "חיה" 127 שנה, אלא כתב שרה "חייתה" 127 שנה, אלא בא לומר לנו המדרש, ששרה ניצלה כל רגע מרגעי חייה בצורה מיטבית גם בשנים הקשות, גם ברגעי הסבל, שרה שעברה חיים רצופי ניסיונות ותלאות לא ויתרה על "חיותו" של אף רגע, תמיד שאפה לנצלו באופן מקסימלי.

וכדברים הללו כן מתבאר מדברי רש"י על המילים "שָׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה", פירש רש"י: "כולן שווין לטובה". שרה אמנו הייתה במדרגה כל כך גבוהה עד שהגיעה שכל שנות חייה עם אותן השנים שהייתה עקרה והצרות הרבות שפקדה, "כולן שווין לטובה", שרה "החייתה" את כל רגעי חייה.

והמפרשים הוסיפו בזה רמז נפלא למה שכתב רש"י על שרה "בת ק' כבת כ' לחטא", מה בת כ' לא חטאה שהרי אינה בת עונשין, אף בת ק' בלא חטא. וביארו המפרשים, שהפרק "מִזְמֹר לְתוֹדָה" הוא פרק ק' בתהילים, והפרק הפותח במילים "יַעֲקֹב ה' בְּיָוֶם צָרָה" הוא פרק כ', והיינו שאף ברגעים הקשים בחייה של שרה אמנו של צרות ייסורים, רגעים שהייתה מעדיפה לשכוח, עדיין היו אצלם כולן שווין לטובה, לא פספסה אף רגע בחיים, כל רגע היה מנוצל לטובה.

ומספרים בדרך הלצה על עובר אורח אחד הצועד ברחוב, ולפתע הוא פוגש מלאך, הוא שואל את המלאך כמה זמן אצלך זה שנייה? המלאך עונה לו: אלף

באר החסידות

אוצרות מעולם החסידות

שנים, ושואל האיש: וכמה זה שקל, עונה המלאך: מיליון שקל, אומר האיש: אז תביא שקל! עונה המלאך: אין בעיה, חכה שנייה.

וכך אמר החפץ חיים: זמן זה חיים, ועם חיים אפשר לתקן דברים לכבוד ה'.

וצריך תמיד האדם לזכור האתמול הוא היסטוריה, המחר אינו ידוע, היום הוא מתנה. (בנועם שיח).

מיהו אותו אורח חשוב...

מספרים על הרב ר' דוב בער מראדושיץ, כשהיה מתאכסן בלובלין היה רגיל לעורר עם עלות השחר את שכניו באומרו: התעוררו משנתכם, משום שבא לכאן אורח חשוב אשר מעולם לא ראיתם אותו, וכאשר ילך מכאן לא ישוב לעולם. וכששמעו זה קפצו ממתנם לראות מיהו האורח החשוב הזה, כשלא נראה להם תמיהו ושאלו אותו מי הוא האורח הזה? אז השיב להם: "היום הזה". (תפארת למשה).

סיפורי צדיקים

"ואבא היום אל העני". יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום מתורתן של בנים. (רש"י). על ידי שיחה על העבודות של האבות, זוכים להשיג תורתן של בנים. (צמח צדיק).

פעם אחת ראו את הבעל שם טוב בוכה בכי גדול, ואחר כך היה שמח שמחה גדולה, וישאלוהו לאמר מה הענין, והשיב להם, "הנה אני ואלהיו למדנו אצל רבי אחד והוא אחיה השילוני", והוא זכה שבכל פעם שמדברים ממנו אומרים "זכור לטוב", ואנו רק סיפורי מעשיות יספרו ממנו, ובכך בכיתי והתחננתי אל השם יתברך כי כאשר יספר איש יהודי ממני מעשה הנוגע לרוחניות ישיג ישועה ברוחניות, ואם בנוגע לגשמיות ישיג ישועה בגשמיות, ובהתפללי על זאת שמעתי בשמים שמכריזים, שכל איש אשר יאמין ב"ישראל בן שרה"י שכל עבודתו ועמלו היה אך לתועלת ישראל בכלל ובפרט, וידברו ממנו בתחלת השבוע, יהיה השבוע הבא אליו לישועה ולרווחה, ואם בתחילת החודש יצליח כל החודש, ואם בראשית השנה, ישיג שנה טובה ומבורכת.

לכן נתמלאתי שמחה וגיל בראותי כי גם כאשר אהיה בעולם העליון, יוושעו בני ישראל בגללי. (משועות ישראל). **שבת שלום ומבורך! עידן פרנקו.**

המשך שיחת הרב << את הילדים של הבורא יתברך, גם הקב"ה יציל לך את הילדים שלך.

דעו לכם! רגש זה הדבר הכי עמוק שיש בעולם. תזכרו מה אני אומר לכם. אדם יכול חלילה למות בגלל רגש, ויכול לתת למישהו את החיים שלו בגלל רגש.

מישהו סיפר על איש מבוגר שהגיע להתפלל באחד מבתי הכנסת, הוא היה חדש בשכונה. באחד הימים מכרו את העליות לתורה, ואחד מהמתפללים קנה עלייה לתורה לאותו איש מבוגר. האורח מאוד שמח, ניגש למתפלל שקנה את העלייה והודה לו מאוד. המתפלל אמר לו "זו הזכות שלי, אשמח אם תברך אותי!". האיש היה מופתע על הכבוד שרחש לו המתפלל ועל קבלת הפנים החמה, וברך אותו מקרב לב.

לאחר שבועיים הוא שוב קנה לו עלייה. לאחר התפילה פנה אליו האיש המבוגר ואמר לו "דע לך, שבעים שנה אני חי כאן בעולם ומעולם לא כיבדו אותי בעלייה תורה. באמת תודה רבה לך. אני רוצה להחזיר לך על טוב לבך, אולי אתה צריך עזרה כלכלית, או משהו אחר, מאוד אשמח לעזור". "אני לא עשיתי את זה בשביל כסף. אני ב"ה מחתן את הבת אשמח שתגיע לחתונה. היו לנו קצת קשיים אבל ב"ה בסוף הסתדרנו".

האיש הגיע לחתונה. שמח ורקד. לאחר שהסתיים האירוע ניגש אב הכלה לבעל האולם לסדר את התשלומים. אמר לו בעל האולם "זה כבר שולם" "מי שילם? מדובר כאן בעשרות אלפים!". בעל

האולם הצביע על האיש הזקן.

רק שנבין כמה יחס שווה. אם מישהו היה מבקש מהאיש המבוגר אלף, אינני יודע אם היה נותן לו. אבל עם יחס, עם אכפתיות, הוא גם יעשה לך את החתונה, כי כשטוב לאדם ברגש הוא יתן את הכל.

למה אתה רציני כל כך? מי לימד אותך להיות רציני? אנחנו לא גוים. בעסקים תהיה רציני – עם אנשים תהיה רך, תהיה נעים. אתה לא רוצה? אתה רוצה להיות אבן? מאבן בסוף לא יצא כלום רק חפץ. אך אם תדע להאיר פנים- ה' יאיר לך את הדרך.

בעל שבט הלוי שאל את ר' יעקב אדלשטיין צ"ל, רבה של רמת השרון, איך התפילות שלך תמיד מתקבלות? כמובן שהרב כדרכו מיד אמר "מי אני ומה חיי", אך לאחר הפצרות הוא אמר "אולי על דבר אחד אני כן יכול להצביע. קהל מאוד גדול באים אלי ואני שומע את כולם, אני לא מדלג על קול של שום יהודי. כנראה אני מקשיב ולכן גם לי מקשיבים בשמיים".

בברכת מעין שבע אנחנו אומרים מגן אבות בדברו "מחיה מתים במאמרו" – פעם חשבתני שרק ה' יתברך יכול להחיות מתים היום אני מבין שגם בן אדם יכול להחיות מתים במאמרו.

יהודי שמח זה הדבר הכי גדול שיש, יותר מכל מה שאני דורש לכם כאן. יהודי שמח, זה הדבר הכי גבוה בבריאה. כל מי שחושב אחרת לא מבין מי זה ה' יתברך ומה זה יהודי.

אחד נסע למירון, אחד התפלל נץ, ואחד חיך ליהודי – לא צריך לנחש מי גדול מכולם. **שבת שלום עם ישראל! אפרים שרבני.**

הפאר שלפניכם הולך ונרקם...

בזכות הרבה אנשים,
עם לב שאכפת לו מה' יתברך
יהי רצון שהזכות תגן עליהם
ועל כל בית ישראל לעולמי עד!

"אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה"
(סוטה יג)

גם את/ה יכול

להיות חלק מהאימפריה התורנית הזאת
ולזכות לשנה אחרת!

ההדמיות
אחרונה!

לפרטים: ר' יעקב בן ישי 050-4119309